

Caesar, de bello Gallico, I, 19

1 Quibus rebus cognitis
2 cum ad has suspiciones certissimae res accederent,
3 quod per fines Sequanorum Helvetios traduxisset,
4 quod obsides inter eos dandos curasset
5 quod ea omnia non modo iniussu suo et civitatis,
6 sed etiam
7 inscientibus ipsis
8 fecisset,
9 quod a magistratu Haeduorum accusaretur,
10 satis esse causae
11 arbitrabatur,
12 quare in eum aut ipse animadverteret
13 aut
14 civitatem animadvertere
15 iuberet.
16 His omnibus rebus unum repugnabat,
17 quod Diviciaci fratrī summum in populum Romanum studium,
18 summam in se voluntatem, egregiam fidem, iustitiam,
19 temperantiam cognoverat;
20 nam,
21 ne eius suppicio Diviciaci animum offenderet,
22 verebatur.
23 Itaque,
24 priusquam quicquam conaretur,
25 Diviciacum ad se vocari
26 iubet et
27 cotidianis interpretibus remotis

Raum für Notizen

28 per C. Valerium Troucillum, principem Galliae provinciae, familiarem suum,
29 cui summam omnium rerum fidem habebat,
30 cum eo conloquitur;
31 simul communefacit,
32 quae
33 ipso praesente
34 in concilio Gallorum de Dumnorige sint dicta,
35 et ostendit,
36 quae seperatim quisque de eo apud se dixerit.
37 Petit atque hortatur,
38 ut sine eius offensione animi vel ipse de eo
39 causa cognita
40 statuat vel
41 civitatem statuere
42 iubeat.